

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยได้มุ่งเน้นการพัฒนาจากประเทศเกษตรกรรมเพื่อสู่การเป็นประเทศอุตสาหกรรมใหม่ ที่เรียกว่า นิคส์ (Newly Industrialized Countries: NICs) ตั้งแต่ช่วงปี พ.ศ. 2538 ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 6 (พ.ศ.2530-2534) เป็นต้นมา โดยจะเห็นได้จากจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมที่เพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับ โดยพบว่าในปี พ.ศ.2551 มีโรงงานที่เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ.2547 จากจำนวน 346,936 โรง เป็น 382,170 โรง จากการเพิ่มจำนวนโรงงานส่งผลให้ต้องมีการเพิ่มพนักงานด้วย โดยพบว่าสถิติการเพิ่มจำนวนแรงงานจาก 8,537,801 คน ในปี 2549 และเป็น 8,779,131 คน ในปี 2551 ทั้งนี้ยังพบว่าในจำนวนแรงงานเหล่านี้เป็นแรงงานสตรีถึงร้อยละ 49.93 (กองวิจัยและพัฒนา สำนักงานประกันสังคม, 2552)

ถึงแม้ว่าจะไม่มีข้อมูลที่ชัดเจนว่าโรงงานประเภทใดที่เพิ่มขึ้นมาก แต่พบว่าประเภทโรงงานที่สตรีทำงานอยู่ส่วนใหญ่เป็นโรงงานประเภทอุตสาหกรรมอาหาร โดยพบว่าร้อยละ 48.33 เป็นแรงงานหญิง จากจำนวนแรงงานทั้งสิ้น 9,056 คน (สภาอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรี, 2548) นอกจากนี้สตรีที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมส่วนหนึ่งเป็นสตรีวัยเจริญพันธุ์ที่มีครอบครัวจึงมีโอกาสตั้งครรภ์ได้ขณะทำงาน ข้อมูลจากสำนักงานประกันสังคม แสดงให้เห็นว่า จำนวนคนงานสตรีตั้งครรภ์ในโรงงานอุตสาหกรรมที่อยู่ในจังหวัดสระบุรีที่คลอดบุตรและไปปรับเงินค่าคลอดบุตรและค่าชดเชยการหยุดงานที่สำนักงานประกันสังคมมีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปี โดยในช่วงเวลา 6 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ.2545 - 2551) เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 34.12 (กองวิจัยและพัฒนา สำนักงานประกันสังคม, 2552)

จากการที่สตรีตั้งครรภ์ต้องทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมที่มีลักษณะการทำงานที่อาจส่งผลกระทบต่ออันตรายต่อทารกในครรภ์ เช่น ชั่วโมงการทำงานที่ยาวนาน การทำงานเป็นระบบกะที่มีการทำงานในช่วงกลางคืน การใช้สายตา สภาวะแวดล้อมที่มีเสียงดัง ความร้อน ความเย็น ฝุ่นจากการผลิต หรือสารเคมี อาจมีผลทำให้เกิดผลกระทบต่อวิถีชีวิตและปัญหาสุขภาพของสตรีตั้งครรภ์ที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม รวมทั้งอาจทำให้ส่งผลกระทบต่อทารกในครรภ์ได้ ผลที่เกิดขึ้นต่อมารดาในขณะตั้งครรภ์ เช่น อาการอ่อนเพลีย อาจเกิดความเครียด หรือมีความผิดปกติของระบบทางเดินอาหาร สำหรับผลต่อทารกได้แก่ ทารกที่คลอดมีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ ทารกมีความพิการแต่กำเนิด (บุษบา อนุศักดิ์, 2545; อุษมา สุทธิพนไพศาล, 2539) อย่างไรก็ตามผลกระทบ

บางประการสามารถป้องกันและแก้ไขได้หากสตรีตั้งครรรภ์มีความรู้ ความเข้าใจในการป้องกัน อันตรายจากการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมและมีพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพที่ถูกต้องเหมาะสม

พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ ประกอบด้วยพฤติกรรมด้านต่างๆ 6 ด้าน (Pender, 2006) ได้แก่ พฤติกรรมด้านโภชนาการ ด้านการรับมือกับสุขภาพ ด้านการออกกำลังกาย ด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ด้านการจัดการกับความเครียด และด้านการพัฒนาการทางด้านจิตวิญญาณ การที่บุคคลจะเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเมื่อเห็นว่าการกระทำที่เปลี่ยนแปลงนั้นมีคุณค่า และการเปลี่ยนแปลงนั้นจะได้มาซึ่งประโยชน์นั้นเป็นผลมาจากการได้รับอิทธิพลจากรูปแบบการส่งเสริมสุขภาพซึ่งประกอบด้วย มโนทัศน์หลัก 3 มโนทัศน์ คือ 1) ประสบการณ์และลักษณะส่วนบุคคล 2) ความรู้คิดและอารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม ประกอบด้วย การรับรู้ประโยชน์ของการส่งเสริมสุขภาพ การรับรู้อุปสรรคของการส่งเสริมสุขภาพ การรับรู้ความสามารถของตนเอง อิทธิพลระหว่างบุคคล และสภาพแวดล้อมในที่ทำงาน และ 3) ผลลัพธ์ทางด้านพฤติกรรม โดยปัจจัยด้านความรู้คิดและอารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเป็นตัวแปรที่ได้รับการพิจารณาว่าเป็นตัวแปรหลักที่สำคัญหรือมีอิทธิพลต่อการสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพ และการคงไว้ของพฤติกรรมสุขภาพของบุคคล (Pender, 2006) ซึ่งการคงไว้ของพฤติกรรมสุขภาพเกิดได้จากการที่บุคคลกระทำพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอจนกลายเป็นแบบแผนในการดำเนินชีวิต

มีการศึกษาเชิงพรรณนาเพื่อหาความสัมพันธ์เกี่ยวกับการรับรู้ประโยชน์ของพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ การรับรู้อุปสรรคของพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ การรับรู้ความสามารถของตนเอง การสนับสนุนทางสังคม พบว่าสตรีตั้งครรรภ์มีการรับรู้ประโยชน์ของพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ การรับรู้ความสามารถของตนเอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ การรับรู้อุปสรรคต่อพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพมีผลทางลบต่อพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ (ตรีพร ชุมศรี, 2548) และจากการศึกษายังพบว่าสตรีที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอมีการสนับสนุนทางสังคมโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของสตรีตั้งครรรภ์ที่ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอ (วลิดา ศักดิ์บัณฑิตสกุล, 2541) ถึงแม้จะมีการศึกษาที่พบว่า การรับรู้สภาวะการทำงานที่เชื่อมต่อกับพฤติกรรมสุขภาพไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ (ดาริณี สุภาพ, 2542) แต่บางการศึกษาพบว่าปัจจัยด้านการรับรู้สภาวะการทำงานและสิ่งแวดล้อมในการทำงานของสตรีตั้งครรรภ์ที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม มีความสัมพันธ์กับผลลัพธ์ของการตั้งครรรภ์ (Axelsson et al, 1989) ผู้วิจัยจึงนำตัวแปร ปัจจัยด้านสถานการณ์ ได้แก่ สภาพแวดล้อมใน

ที่ทำงานมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้เนื่องจากการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมมีโอกาที่จะได้รับอันตรายจากสิ่งแวดล้อมหรือสภาวะการทำงานซึ่งอาจมีผลต่อการตั้งครรภ์ได้

การศึกษาการหาอำนาจทำนายของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมด้านความรู้คิด และอารมณ์ที่เกี่ยวข้องต่อพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของสตรีตั้งครรภ์ที่ผ่านมาพบว่าการรับรู้ประโยชน์ของพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ การรับรู้อุปสรรคต่อพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของสตรีตั้งครรภ์ที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมได้ (ดาวิณี สุวภาพ, 2542) และการรับรู้ความสามารถของตนเองสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของสตรีตั้งครรภ์วัยรุ่นภาคใต้ได้ (ตรีพร ชุมศรี, 2548; ดาวิณี สุวภาพ, 2542) อย่างไรก็ตามส่วนใหญ่เป็นการศึกษาในสตรีตั้งครรภ์วัยรุ่น และสตรีตั้งครรภ์ที่มารับการบริการที่หน่วยฝากครรภ์ มีส่วนน้อยที่ศึกษาในสตรีตั้งครรภ์ที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งในขณะที่สตรีตั้งครรภ์ที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมอาจขาดโอกาสที่จะมารับบริการที่หน่วยฝากครรภ์อย่างต่อเนื่องซึ่งอาจเป็นเพราะสภาพการทำงาน เช่น การทำงานเป็นกะ ทำให้สตรีตั้งครรภ์รู้สึกถึงความไม่สะดวกสบาย ความยากลำบาก และความจำกัดของระยะเวลาที่ใช้ในการทำกิจกรรมนั้นๆ ในขณะที่การรับรู้อุปสรรคของพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพมีมาก พฤติกรรมนั้นก็ยากที่จะเกิดขึ้น (ดาวิณี สุวภาพ, 2542) ถึงแม้จะมีการศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ประโยชน์ของการส่งเสริมสุขภาพ การรับรู้อุปสรรคของการส่งเสริมสุขภาพ การรับรู้ความสามารถของตนเอง อิทธิพลระหว่างบุคคล และสภาพแวดล้อมในที่ทำงาน โดยเฉพาะโรงงานอุตสาหกรรมประเภทอาหารที่มีบริบทในการทำงานแตกต่างจากโรงงานอุตสาหกรรมประเภทอื่นๆ ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมในที่ทำงาน เช่น งานที่ต้องยืนเดินนานๆ อุณหภูมิในที่ทำงานต่ำ อาจมีผลต่อพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของสตรีตั้งครรภ์ และผลกระทบต่อทารกในครรภ์ได้ (นิชชีมา รมยะมาลี, 2541)

ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาอำนาจทำนายของปัจจัยด้านความรู้คิดและอารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม ได้แก่ การรับรู้ประโยชน์ของการส่งเสริมสุขภาพ การรับรู้อุปสรรคของการส่งเสริมสุขภาพ การรับรู้ความสามารถของตนเอง การสนับสนุนของสังคม และสภาพแวดล้อมในที่ทำงานต่อพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของสตรีตั้งครรภ์ที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ทั้งนี้ผลการวิจัยที่ได้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการที่จะนำไปใช้เป็นแนวทางการวางแผนเพื่อการส่งเสริมให้สตรีที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมได้มีพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพที่เหมาะสม อันจะส่งผลให้ทารกและสตรีตั้งครรภ์มีสุขภาพที่ดี และที่สำคัญคืออาจใช้เป็นแนวทางในการปรับเปลี่ยนนโยบายของโรงงานอุตสาหกรรมเพื่อส่งเสริมการปฏิบัติพฤติกรรมสุขภาพที่เหมาะสมสำหรับสตรีตั้งครรภ์ที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา

1. พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของสตรีตั้งครรภ์ที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมอาหาร
2. อำนาจทำนายของการรับรู้ประโยชน์ของการส่งเสริมสุขภาพ การรับรู้อุปสรรคของการส่งเสริมสุขภาพ การรับรู้ความสามารถของตนเอง การสนับสนุนทางสังคม และสภาพแวดล้อมในที่ทำงาน ต่อพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของสตรีตั้งครรภ์ที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมอาหาร

คำถามการวิจัย

คำถามการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของสตรีตั้งครรภ์ที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมอาหาร เป็นอย่างไร
2. การรับรู้ประโยชน์ของการส่งเสริมสุขภาพ การรับรู้อุปสรรคของการส่งเสริมสุขภาพ การรับรู้ความสามารถของตนเอง การสนับสนุนทางสังคม และสภาพแวดล้อมในที่ทำงาน สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของสตรีตั้งครรภ์ที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมอาหารได้หรือไม่ อย่างไร

สมมติฐานการวิจัย

การรับรู้ประโยชน์ของการส่งเสริมสุขภาพ การรับรู้อุปสรรคของการส่งเสริมสุขภาพ การรับรู้ความสามารถของตนเอง การสนับสนุนทางสังคม และสภาพแวดล้อมในที่ทำงานสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของสตรีตั้งครรภ์ที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมอาหาร

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive research) เพื่อศึกษาอำนาจทำนายของการรับรู้ประโยชน์ของพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ การรับรู้อุปสรรคของการส่งเสริมสุขภาพ การรับรู้ความสามารถของตนเอง การสนับสนุนของสังคม และสภาพแวดล้อมในที่ทำงานต่อพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพของสตรีตั้งครรภ์ที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมอาหาร โดยศึกษาในสตรีตั้งครรภ์ที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมอาหารในจังหวัดสระบุรี จำนวน 150 ราย ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมนั้นๆ ไม่น้อยกว่า 1 เดือน ทำการศึกษาระหว่างเดือนกันยายนถึงเดือนพฤศจิกายน พ.ศ.2552 จำนวน 150 ราย

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษาในการวิจัยนี้ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

1. ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรอิสระประกอบด้วย การรับรู้ประโยชน์ของการส่งเสริมสุขภาพ การรับรู้อุปสรรคของการส่งเสริมสุขภาพ การรับรู้ความสามารถของตนเอง การสนับสนุนทางสังคม และสภาพแวดล้อมในที่ทำงานของสตรีตั้งครรภ์ที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมอาหาร

2. ตัวแปรตาม

ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพของสตรีตั้งครรภ์ที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมอาหาร

นิยามศัพท์

พฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพ หมายถึง การกระทำพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพที่สตรีตั้งครรภ์ปฏิบัติเพื่อให้ตนมีสุขภาพที่ดีทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม 6 ด้าน ได้แก่ พฤติกรรมด้านโภชนาการ ด้านความรับผิดชอบต่อสุขภาพ ด้านการออกกำลังกาย ด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ด้านการจัดการความเครียด และด้านการพัฒนาทางด้านจิตวิญญาณ ซึ่งประเมินโดยใช้แบบสอบถามพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพของสตรีตั้งครรภ์วัยรุ่นของตรีพร ชุมศรี (2548)

การรับรู้ประโยชน์ของการส่งเสริมสุขภาพ หมายถึง ความคิดเห็นของสตรีตั้งครรภ์ที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมเกี่ยวกับผลดีของการปฏิบัติพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพในระหว่างตั้งครรภ์เพื่อมีสุขภาพดี ด้านโภชนาการ ด้านความรับผิดชอบต่อสุขภาพ ด้านการออกกำลังกาย ด้านการมีสัมพันธภาพกับบุคคลอื่น ด้านการจัดการกับความเครียด และด้านการพัฒนาทางด้านจิตวิญญาณ ซึ่งประเมินโดยใช้แบบสอบถามการรับรู้ประโยชน์ของการส่งเสริมสุขภาพของสตรีตั้งครรภ์วัยรุ่นของ ตรีพร ชุมศรี (2548)

การรับรู้อุปสรรคของการส่งเสริมสุขภาพ หมายถึง ความคิดเห็นของสตรีตั้งครรภ์ที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมเกี่ยวกับปัจจัยและกิจกรรมต่างๆ ขัดขวางการปฏิบัติพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพในระหว่างตั้งครรภ์ ซึ่งได้แก่ ขาดความรู้ ความสะดวกในเรื่องของเวลาหรือการเดินทาง การขาดปัจจัยต่างๆ เช่น เงิน หรืออุปกรณ์ ขาดการสนับสนุนจากครอบครัวและการมีความเชื่อที่ไม่ถูกต้องในเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับการตั้งครรภ์รวมทั้งทัศนคติที่ไม่ดีต่อบุคลากรทางสุขภาพ ซึ่งประเมินโดยใช้แบบสอบถามการรับรู้อุปสรรคของการส่งเสริมสุขภาพของสตรีตั้งครรภ์วัยรุ่นของตรีพร ชุมศรี (2548)

การรับรู้ความสามารถของตนเอง หมายถึง ความมั่นใจในตนเองของสตรีตั้งครรภ์ในการปฏิบัติพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพได้สำเร็จ ซึ่งประเมินโดยใช้แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถของตนเองของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นของตรีพร ชุมศรี (2548)

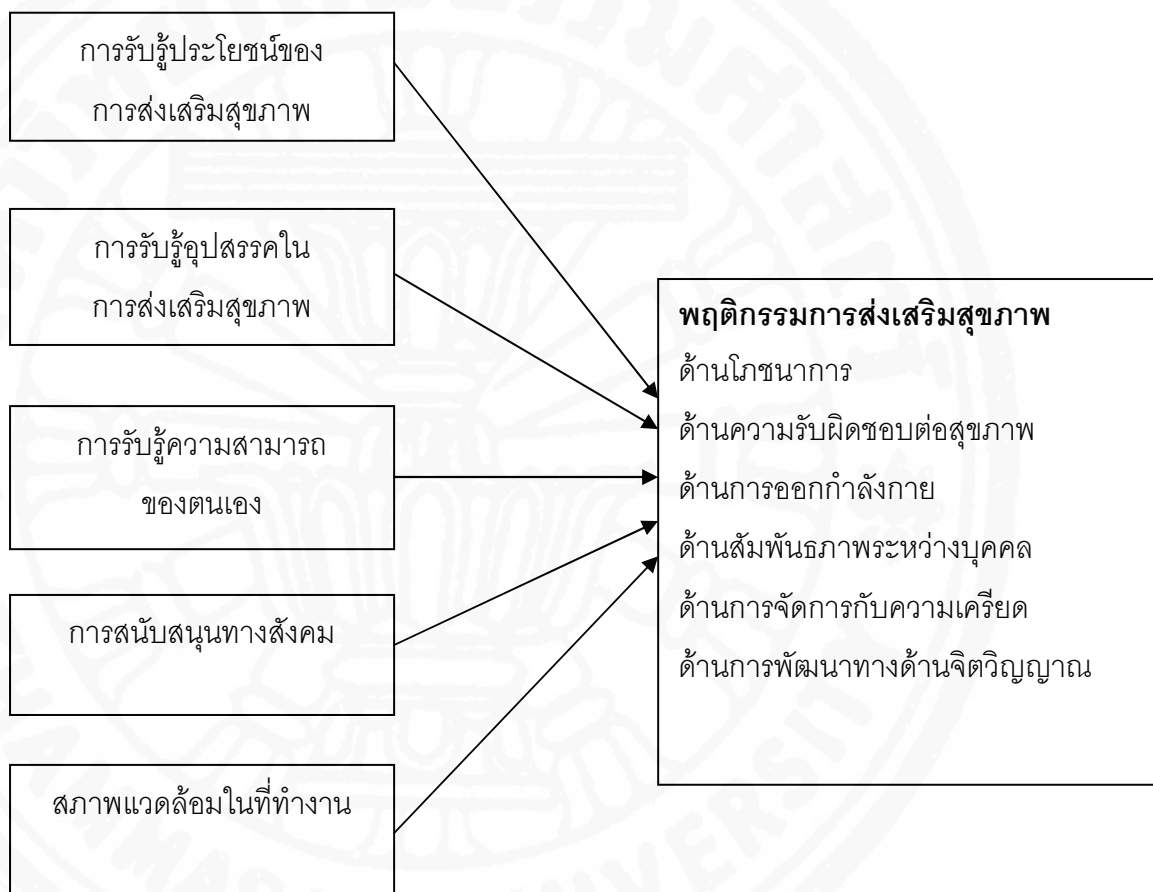
การสนับสนุนทางสังคม หมายถึง ความคิดเห็นของสตรีตั้งครรภ์ที่ได้รับการช่วยเหลือให้กำลังใจ ซึ่งประเมินโดยใช้แบบสอบถามการสนับสนุนทางสังคมของสตรีที่ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอของวลิดา ศักดิ์บัณฑิตสกุล (2541)

สภาพแวดล้อมในที่ทำงาน หมายถึง ความคิดเห็นของสตรีตั้งครรภ์ที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมต่อสิ่งแวดล้อมหรือสถานการณ์ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ ได้แก่ ลักษณะงานที่ต้องทำเป็นประจำ ชั่วโมงการทำงาน ซึ่งประเมินโดยใช้แบบวัดการรับรู้สภาวะการทำงานและสิ่งแวดล้อมในการทำงานของดาวิณี สุวภาพ (2542)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยจากแนวคิดการส่งเสริมสุขภาพของ (Pender, 2006) โดยศึกษาปัจจัยด้านความรู้คิดและอารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม ได้แก่ การรับรู้ประโยชน์ของการส่งเสริมสุขภาพ การรับรู้อุปสรรคของการส่งเสริมสุขภาพ การรับรู้ความสามารถของตนเอง การสนับสนุนทางสังคม และสภาพแวดล้อมในที่ทำงานของสตรีตั้งครรภ์ที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมต่อพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ ดังแสดงในแผนภูมิที่ 1 โดยอธิบายได้ว่าการที่สตรีตั้งครรภ์ที่รับรู้ประโยชน์ในการส่งเสริมสุขภาพเป็นแรงจูงใจให้สตรีตั้งครรภ์มีพฤติกรรมการปฏิบัติตนเพื่อคงไว้ซึ่งสุขภาพที่ดี แต่ถ้าหากสตรีตั้งครรภ์รับรู้ถึงความไม่สะดวกสบาย หรือพบว่ามีสิ่งที่เป็นปัญหา ก็จะทำให้ไม่ปฏิบัติพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ นอกจากนี้การรับรู้ความสามารถของตนเองทำให้สตรีตั้งครรภ์เกิดความพยายามที่จะปฏิบัติพฤติกรรมนั้นให้สำเร็จเนื่องจากเห็นว่าตนเองมีความสามารถที่จะกระทำพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพทำให้เกิดความเชื่อมั่นหรือยืนยันหยัดออดทนที่จะเผชิญกับอุปสรรคเพื่อคงไว้ซึ่งพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ การที่สตรีตั้งครรภ์ได้รับการช่วยเหลือสนับสนุนจากสังคม จากบุคคลใกล้ชิดหรือบุคคลรอบข้างทำให้ได้รับข้อมูลข่าวสารหรือกำลังใจรวมทั้งได้รับการช่วยเหลือในเรื่องต่างๆ ทำให้เห็นประโยชน์ของการปฏิบัติพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ สภาพแวดล้อมในที่ทำงาน การที่สตรีตั้งครรภ์รับรู้สภาพแวดล้อมหรือสถานการณ์ที่สำคัญว่าจะเอื้ออำนวยต่อพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ จะช่วยเพิ่มทางเลือกหรือโอกาสในการที่จะกระทำ

พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพที่ถูกต้องและเหมาะสม อันจะส่งผลให้ลดความเสี่ยงในการเกิดภาวะแทรกซ้อนขณะตั้งครรภ์

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย (ปรับจากรูปแบบการส่งเสริมสุขภาพของเพนเดอร์ (Pender, 2006))